

FOLK OG LAND

NR. 28 — 11. ARGANG

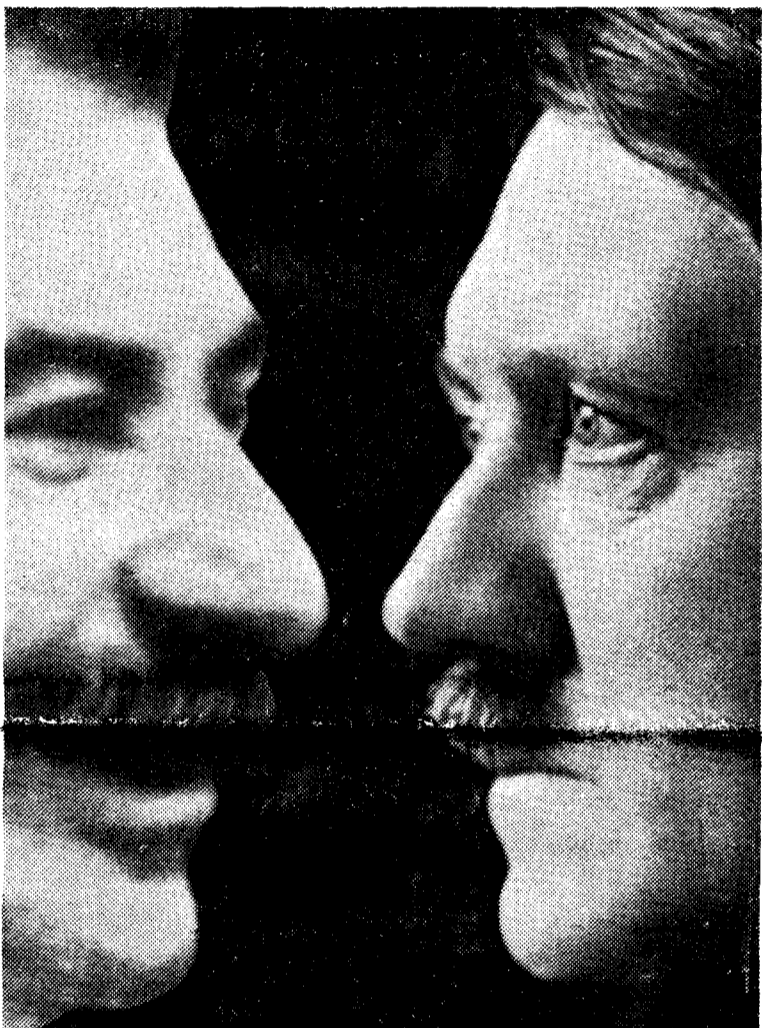
LØRDAG 27. OKTOBER 1962.

LØSSALG 75 ØRE

Mjøndalen 21 B

DA SOVJET VILLE SLUTTE FRED MED TYSKLAND

OGSA QUISLING BLE TRUKKET INN I DETTE SPILL BAK KULISSENE, FORTELLER FINN STØREN I NOEN EFTERLATTE OPPTEGNELSER.

Stalin forsøkte forgjeves å komme på talefot med Hitler i 1943/44

Vi har tidligere her i FOLK OG LAND omtalt de fredsfølere som kom fra Sovjet-samveldet i årene 1943/44 og som via kontakter i Stockholm ble formidlet av dr. Peter Kleist, som omtaler saken i sin bok «Die europäische Tragödie.»

Det tør kanskje være av interesse ikke bare for våre lesere, men for et langt videre publikum i historisk sikt å nevne at også den norske ministerpresident Vidkun Quisling ble trukket inn i disse forsøk fra russisk side på å få istand en separatfred med Tyskland.

Som man vil erindre fra vår omtale av saken tidligere, førte ikke forsøkene til noe, kanskje i første rekke takket være Abwehrschefen Canaris, som stod i Secret Services tjeneste og som meget behendig forstod å utnytte Hitlers svakheter. Han fremstillet overfor Hitler fredsfølerne som en jødisk

provokasjon, fordi formidleren fra russisk side bar et jødisk klingende navn. Og Hitler reagerte derfor negativt, slik at det hele løp ut

Himmlers betrodde mann Schellenberg, som nevnes i denne beretning av Støren og også i artikkelen om hertugen av Windsor

i sanden. Kleist selv kom opp i store vanskeligheter og holdt på å bli arrestert for å ha opptatt disse kontakter.

Det er avdøde konsul Finn Støren som forteller om den norske side av denne affære i noen etterlatte opptegnelser som han i sin tid stillet til disposisjon for FOLK OG LAND.

Under ett av sine mange besøk i Berlin på vegne av Quisling traff Støren hjemme hos en professor ved Berlins universitet et par kaukasiere som var på besøk i Berlin. De bodde i Sveits, men var ofte på besøk i Berlin hvor de hadde slektninger og landsmenn. Og så forteller Støren videre:

På hjemveien, jeg bodde som vanlig på Adlon, gikk jeg tilfots fra min venns leilighet et kvartal fra Tiergarten sammen med den ene av mine nye kaukasiske bekjente. Det ble en vandring i Tiergarten som varte i mange timer, så interessant var samtalen. Jeg fikk vite at min nye venn bodde i Genf, hvor kaukasierne hadde sitt hovedkvarter. Forøvrig bodde det formuende kaukasiere i Paris, London, New York og Washington. Selvsagt også i Berlin og Moskva. Av den grunn hadde han anledning til å få førstehånds opplysninger både fra øst og fra vest. Han lot til å være forført på tyskerne, som han sa førte en slik tåpelig politikk at de ikke fortjente at man hadde sympati for dem.

«Dette kan De hilse herr Quisling og si fra meg», sa han. Han hadde stor respekt for Quisling, som han mente var hans landsmenns redningsmann under den store hungersnød etter den første verdenskrig.

Efterhvert var vi kommet til å tale om krigens varighet, og jeg sa at det ville glede oss i Norge hvis det var noen realitet i de rykter som jeg hadde hørt om fredsfølere fra de krigførende parter.

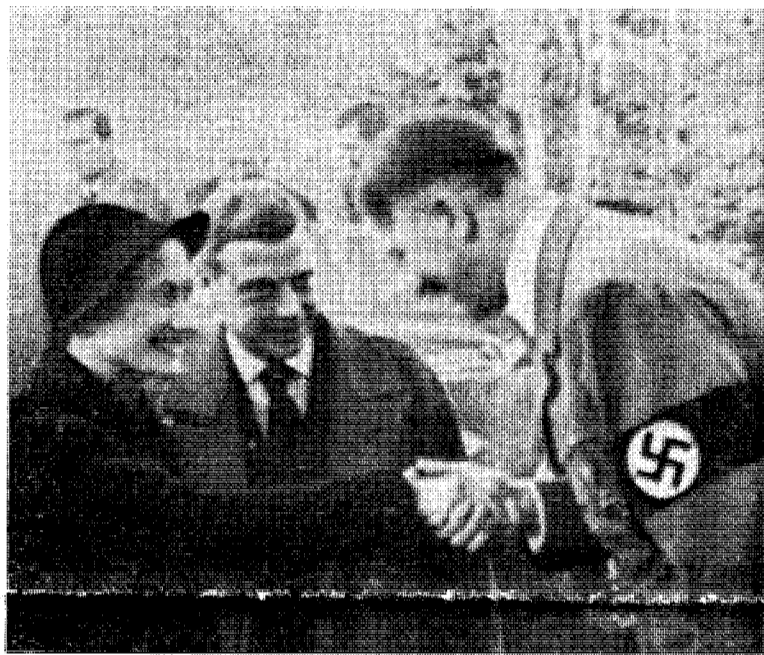
«Tyskerne tror de vet alt bedre enn andre og de vil ikke høre på gode råd, så derfor blir det ingen fred i

(Forts. side 2)

Apropos til et sølvbryllup:

Churchill truet hertugen av Windsor med krigsrett

Hertugparet Windsor feiret for en tid siden sitt sølvbryllup med bløtkake og champagne og er blitt behørig omtalt også i norsk dagspresse. I den forbindelse gjengir vi fra «Der Spiegel» denne lille «Zeitgeschichte» fra annen verdenskrigs tid om «den standhaftige Eduard»:

Det tyskvennlige hertugpar besøkte Hitler på Obersalzberg

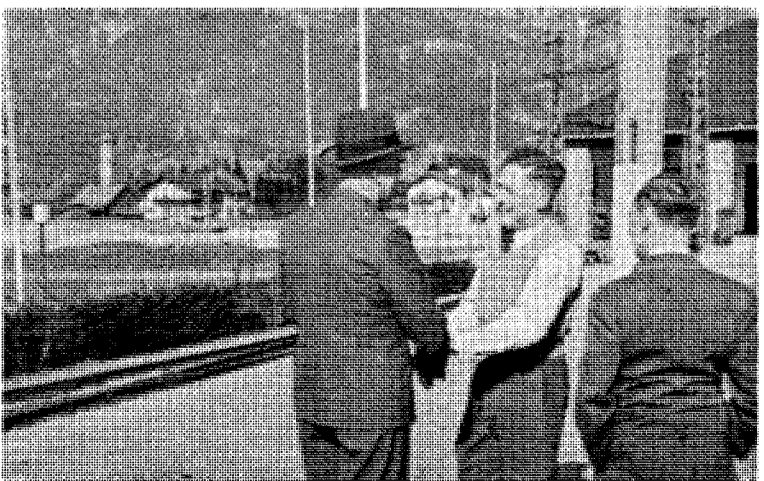
Med den behendighet som særpreger profesjonelle hemmelige agenter klatret to menn over muren inn i haven til en av de fornemste villaer i Lisabon. Inntrengerne snek seg mot huset og trakk frem fra kappelomme stener av middels størrelse. Sekunder etter ble den nattlige stillhet brutt av singlende vindusglass. Det var 30. juli 1940.

Det oppskremte tjenerskap

i villaen kolporterte det rykte at det nattlige anslag var et verk av den britiske Secret Service. En blomsterbukett som ble avlevert kort etter syntes å bekrefte mistanken. På det vedheftede visittkort stod å lese: «Ta Dem iakt for det britiske Secret Service's intriger! Fra en portugisisk venn som mener det godt med Dem.»

De ukjentes oppmerksom-

Forts. side 6

Det var ikke alltid forholdet var så hjertelig som her mellom Quislings representant Støren (tilvenstre) og Terbovens nestkommanderende ministerialdirigent Müller (i midten). Bildet er tatt under et av Størens mange besøk i Tyskland, nærmere bestemt i Gar-misch Partenkirchen i 1941. Mannen tilhøyre er dr. Taubert, en representant for dr. Goebbels.

